

1. Testa nosaukums

CIKLOSPORĪNS

2. Angļu val. - Cyclosporine

3. Īss raksturojums

Ciklosporīns ir sēnīšu izcelsmes hidrofobisks cikliskais oligopeptīds, kas supresē imūno sistēmu. Lai gan tā darbības mehānisms nav pilnīgi skaidrs, domājams, ka ciklosporīns nomāc T šūnu mediētās atbildes reakcijas, kā arī limfokīnu produkciju un atbrīvošanu. Pēdējo 20 gadu laikā pacientiem ar sirds, nieru, aknu, aizkuņģa dziedzera un plaušu transplantātiem ciklosporīns ir nozīmīgi uzlabojis transplantātu izdzīvošanu. Ciklosporīna koncentrācijas monitorēšana ir ieteicama kombinācijā ar citiem klīniskajiem testiem un pārbaudēm, lai optimizētu imunosupresiju un samazinātu atgrūšanas reakciju no orgānu transplantātu recipientu puses. Pilnasinis ir ieteicamais izmeklējamais materiāls, jo ciklosporīns ātri nonāk eritrocītos.

Ciklosporīnam pilnasinīs neeksistē precīzi noteikts terapeitiskais diapazons. Uz ciklosporīnu atstāj iespaidu pacienta klīniskais stāvoklis, individuālās atšķirības jutīgumā uz ciklosporīna imūnsupresijas un nefrotoksitātes efektiem, transplantāta tips, laiks pēc transplantācijas un daudzi citi faktori, kas ietekmē optimālu ciklosporīna līmeni asinīs. Katram ārstam vajadzētu noteikt terapeitisko diapazonu, balstoties uz klīnisko pieredzi un izvērtējot katru pacientu pirms terapijas uzsākšanas. Katram pacientam ir iesakāms nepārtraukti lietot vienu izmeklēšanas metodi, jo dažādiem testiem ir atšķirīga mijiedarbība ar metabolītiem.

Ciklosporīna mērījumus vajadzētu lietot kombinācijā ar citām diagnostiskām procedūrām, ieskaitot pacienta klīnisko novērtējumu. Ciklosporīna terapijas grozījumus nevar balstīt uz atsevišķu ciklosporīna rezultātu.

4. Metode - ķīmiska hemiluminiscence.

5. Stobriņa marķējums, asiņu uzglabāšanas laiks, izmeklējamais materiāls

- Marķējums - violets stobriņš.
- Asiņu uzglabāšanas laiks:
  - istabas temperatūrā (15-25 °C) - līdz 6 stundām;
  - ledusskapī (2-8 °C) - 7 dienas.
- Izmeklējamais materiāls - pilnasinis.

6. Referentās vērtības

Nav noteiktas.

7. Ietekmējošie faktori

Ja pacients uzturā papildus lielākās devās uzņem biotīnu (to sauc arī par B7 vitamīnu, H vitamīnu un koenzīmu R), ko satur pārtikas piedevas un aptiekās pieejamie multivitamīnu kompleksi, var iegūt viltus paaugstinātus rezultātus.